

בש"פ 2226/22 - אדם אבו עסב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2226/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: אדם אבו עסב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 30.3.2022 (כבוד השופט ר' כרמל, ס"נ) ב-עפ"ג
32749-01-21

תאריך הישיבה: ב' בניסן התשפ"ב (3.4.2022)

בשם העורר: עו"ד רפאל פריג'
בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה
מתורגמנית לשפה הערבית: ענדליבשהואן

החלטה

העורר הורשע על פי הודאתו בעבירות נשק - רכישת והחזקת נשק; החזקת תחמושת; וקשירת קשר לפשע (רכישת נשק). הוא נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, ולשני מאסרים מותנים בגזר דין שניתן על ידי בית המשפט השלום ביום 6.12.2020 (ת"פ 67633-02-20, השופטת ג' סקאפי-שפירא). הוגשו ערעורים מטעם שני הצדדים - המדינה ערערה על קולת העונש ואילו העורר ערער על חומרתו.

בית המשפט המחוזי דחה את שני הערעורים בפסק דין מיום 16.3.2022 (עפ"ג 36203-01-21, עפ"ג 32749-01-21; השופט ר' כרמלס"נ, השופט א'רומנוב, השופטת מ' ליפשיץ-פריבס), תוך שציין כי העונש שהושת על העורר הוא מקל, אך לא מצא להחמיר את עונשו מאחר שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחוזי על התייצבות העורר לריצוי מאסרו ביום 6.4.2022. משנגזר עונשו של העורר, ובמעמד הקראת

תוצאת פסק הדין, ביקש בא-כוח העורר לעכב את ביצועו עד ליום 1.8.2022 משום שאחיו הצעיר מתעתד להינשא ביום 22.7.2022 והוא מבקש להשתתף בחתונה; ואילו בית המשפט חזר על כך ששומה על העורר להתייצב לריצוי עונש המאסר במועד שעליו הורה.משכך נקבע, חזר בא-כוח העורר על בקשת הדחייה בכתב ובית המשפט בהחלטתו מיום 30.3.2022 קבע כי "הבקשה נדונה ונדחתה". על כך נסב הערר.

בערר מלין העורר על כך שבית המשפט לא נימק את סירובו לדחייה, וחוזר על בקשתו לדחות את מועד תחילת ריצוי עונש המאסר ליום 1.8.2022. לחלופין ובמהלך הדיון לפניי, ביקש העורר דחיה ליום 5.5.2022, עד לאחר חודש הרמדאן ועיד אל פיטר; ותוך מתן הסכמה מראש לאפשר לעורר חופשה בת מספר ימים סמוך למועד החתונה של האח. כן הודיע שהעורר שוקל הגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי. באת-כוח המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה. לדבריה ניתן זמן די והותר להתארגנות לעורר, שהורשע כאמור על פי הודאתו בעבירות נשק ודינו נגזר ל-13 חודשי מאסר בפועל; ובתוך כך הדגישה שמדובר בעבירות שהן בעלות חומרה מעצם טבען, וכי נסיבותיהן מעידות על נגישותו של העורר לנשק, דבר המעיד על מסוכנותו. אשר לבקשת רשות ערעור, כזו לא הוגשה לדברי באת-כוח המשיבה; ובהינתן חומרת העבירות והעובדה שמדובר בגלגול שלישי, לטעמה אין סיכוי לבקשה כזו אם תוגש.

לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה. אכן בית המשפט לא נימק את החלטתו לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין; ואולם הכלל הוא ריצוי מידי של עונש המאסר, ואין זאת אלא שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהכלל. אף אני איני רואה מקום והצדקה לעשות כן. בית המשפט נתן בידי העורר שהות של כשלושה שבועות להתארגנות, ויש לזכור שכבר ביום 6.12.2020 העורר היה מודע לאפשרות שיידרש להתייצב לריצוי עונש המאסר, משעהשנגזר דינו בבית משפט השלום. אפשרות זאת רק התקבעה בפסק הדין של בית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחית אפוא, וגם הבקשה החלופית שהועלתה לראשונה במהלך הדיון; כאשר יוער בהקשר זה כי בקשת באת-כוח העורר שלפיה יוסכם מראשכי לאחר שיחל לרצות את עונשו תינתן לו חופשה בת מספר ימים כדי לצאת לחתונת אחיו, אינה מתקבלת על הדעת. עם זאת יצוין, כי אך מובן שכאשר יחל העורר לרצות את עונשו, תהא פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה מתאימה לשירות בתי הסוהר בבוא העת; ויודגש שאין באמור משום נקיטת עמדה ביחס לסיכוייה של בקשה כזו אם תוגש.

לפנים משורת הדין ניתנת אורכה קצרה לעורר להתארגן, כך שיתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר שהושת עליו ביום 13.4.2022 (במקום 6.4.2022).

ניתנה היום, ב' בניסן התשפ"ב (3.4.2022).

ש ו פ ט ת